

“Risale-i Nur müşteri aramaz.” Ne demektir?

Ali Karakaş: “Risale-i Nur müşteri aramaz.” Ne demektir? Dinin tebliğ emri ile bu sözü nasıl birleştirebiliriz?

VAZİFEN SADECE TEBLİĞDİR

Dini tebliğ etmek, Kur’ân’ın önemli emirlerindedir. Bütün peygamberler tebliğ için gelmişlerdir. Bütün mü’minler, hakkı ve iyiliği emretmek ve kötülükten sakındırmakla yükümlüdürler.

Fakat üslûp, yol, iz, tarz, yaklaşım önemlidir. “Risale-i Nur müşteri aramaz”1 sözünden anlayacağımız budur. “Rabbinin yoluna hikmetli sözlerle ve güzel nasihatlerle çağır. Onlarla mücadeleni en güzel biçimde sürdür.”2 Âyetinde Kur’ân’ın emrettiği de budur.

Tok olana yemek verilmez. Çok bilene bir kelime bile öğretilmez.

Vazifen tebliğdir; bu doğru. Fakat sadece tebliğdir. Kabul ettirmek gibi bir vazifen yoktur. Hatta ısrar etmeye bile Allah’ın rızası yoktur. Hidayet etmek Allah’ın vazifesidir.

Kur’ân’a göre, tebliğ etme ile hidayet etme arasında halk ile Hâlık arasındaki mesafe kadar sonsuz bir mesafe bulunuyor. Nitekim tebliğ etme bizim fiilimiz iken, hidayet etme yalnız Allah’a aittir. Kur’ân buyurur ki: “Peygambere düşen ancak tebliğ etmektir!”3

MÜŞTERİ OLMAYANA MAL SATILMAZ!

Dine ihtiyaç duymadığını düşünen bir ukalaya tebliğ edeceğim diye kendini parçalamayı ve bunun için dine müşteri olan ve bir şeyler öğrenmek için çabalayan birisini ihmal etmeyi Kur’ân makbul saymaz.

Allah (cc), bu hususta Sevgili Resulünü bile (asm) -tabir caizse- itap ediyor.

Abese Sûresinin nüzul sebebi şöyle bir vakıadır: Resulullah Efendimiz (asm) azılı

müşriklerden Utbe bin Rabia, Ümeyye bin Halef ve Ebu Cehil bin Hişam ile konuşuyor, onları Allah'ın dinine dâvet ediyordu. Onlar da dinlemiyorlar, lâf anlamıyorlar, hatta alay ediyorlardı. Peygamber Efendimiz (asm) ise dâvetini yaymakla haşır neşir olmuş, bir kişiyi olsun imana getirebilmek için çabalıyor; bu zor insanların imana gelmesinin bir çok insan üzerinde etkili olacağı düşüncesiyle -tabir caizse- kendini yıpratırcasına dâvetini anlatıyordu.

Bu sırada kör bir mü'min olan Abdullah ibn-i Ümmü Mektum Hazretleri tutunarak ve yedekleyerek Resulullah Efendimizin (asm) yanına kadar geldi ve "Ya Resulallah! Allah'ın sana indirdiği Kur'ân'dan bana öğret! Beni irşad buyur!" dedi. Peygamber Efendimiz (asm) İbn-i Ümmü Mektum'a cevap vermedi.

İbn-i Ümmü Mektum (ra), Peygamber Efendimizden (asm) yüz bulamayınca sözünü tekrarlayıp durdu.

İşte tam bu sırada, Peygamber Efendimiz (asm) henüz oracıktaiken, henüz azılı ve zor müşriklerle mücadele ederken Abese Sûresi nazil oldu. Peygamber Efendimiz'i (asm), İbn-i Ümmü Mektum gibi Allah'ın dinini öğrenmek için can atanlara tebliğde öncelik vermesi konusunda uyardı.

TENKİT İÇİN OKUYANLAR RİSALE-İ NUR'A ULAŞAMAZLAR!

Risale-i Nur, asrımızın tebliğ hareketidir. Kur'ânîdir, semavîdir, vazifelidir. Uyarıcıdır, müjdeleyicidir, habercidir, mübelliğdir, vahye yakın bir ilhamla Kur'ân'ın semasından nüzul etmiştir.

Fakat "ben bilirim" diyenler, tenkit için okuyanlar, müşteri olmayanlar ona ulaşamazlar!

Ona ulaşmanın bir bedeli, bir ücreti vardır. Bu ücret ihtiyacını tam hissetmek, ona müşteri olmak ve onu kendi nefsinin ıslâhı için okumaktır.

Müşteri olmayanlara, ona ihtiyacını hissetmeyenlere ısrarla Nur hakikatlerini satmaya kalkmak abesle iştigaldir.

Tebliğin hakkı için bir defa uyarılsa kâfidir. Kabul etmezse ısrar etmemelidir. 'Makamı var, mevki var, kabul ederse herkese tesir eder" gibi hususları düşünmek bizim vazifemiz içinde yoktur.

Kimileri vardır; aslında müşteridirler ve muhtaçtırlar. Ama neye müşteri olduklarını bilmezler. Şaşkındırlar. Mütehayyirdirler. Sen düzgünce elinden tutsan gelecekler. Ama düzgünce elinden tutan olmamış. Ya kınanmış, ya küçümsenmiş, ya dışlanmış,

ya itilmiş, ya bilinmemiştir. Böyleleri ihlâslıdırlar. Samimidirler. İhtiyaç duyduğu hakikati gösterseniz dört elle sarılacaklar. Böylelerini ihmal etmemelidir.

Ama işi gücü lâf yetiştirmek olan, çok bilmiş geçinen, her okuduğunu eğip bükerek tenkit eden cerbezecilere karşı bizim vazifemiz yoktur. Onlar müşteri değildirler. Bizim onlara karşı satılık malımız yoktur.

Dipnotlar:

1- Emirdağ Lâhikası: 194, 195.

2- Nahl Suresi: 125.

3- Maide Sûresi: 99; Nur Sûresi: 54; Ankebut Sûresi: 18; Tegabun Sûresi: 12.